

Arrest

nr. 31 791 van 21 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 7 september 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 22 januari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 28 december 2005 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 30 augustus 2006 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Vluchtrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 17 november 1958. U bent rooms-katholiek. U bent in 1985 in het huwelijk getreden met Immauval Manawar, zoals U rooms-katholiek. U bent moeder van één dochter. U woonde in Jaffna waar uw man het beroep van visser uitoefende. Hoewel U er zich tegen verzette werkte uw man soms samen met de Liberation Tigers of Tamil Eelarn (LTTE). Op een ochtend in de herfst van 2005 kwamen een viertal militairen naar uw woning. Ze zeiden dat uw man zijn hulp aan de LTTE moest staken, zoniet zouden ze hem doden. U

vertelde het nieuws aan uw man, maar hij reageerde er niet op. Op 27 oktober 2005 ging uw man 's ochtends het huis uit om naar de vismarkt te gaan in het centrum van Jaffna. Niet zo lang nadien kwamen bekenden U melden dat Sri Lankaanse militairen hem op de markt hadden doodgeschoten. Het lichaam van uw man werd naar U thuis gebracht. De volgende dag werd hij reeds begraven. In de ochtend van 1 november 2005 kwamen vier à vijf militairen naar U thuis. Een officier uitte bedreigingen. Hij beschuldigde U ervan net zoals uw echtgenoot de LTTE te hebben geholpen en zei dat ze U zouden doden. U bleef nog enige tijd in uw huis wonen maar voelde zich in Jaffna niet meer veilig. Ongeveer een week later, nadat U uw juwelen had verkocht, vertrok U met uw dochter naar Colombo. U had een jaar eerder ook al uw huis verkocht en beschikte dus over de nodige financiële middelen. U bent op 20 november 2005 in Colombo ingescheept op een schip met bestemming Italië. Vandaar uit bent U doorgereisd naar België. U bent onderweg ergens uw identiteitskaart en het overlijdenscertificaat van uw man kwijtgeraakt. U hebt op 28 december 2005 in België asiel aangevraagd.

B. Motivering

Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsverklaring van het Commissariaat-generaal (CGVS) dient nu, na een grondig heronderzoek van de stukken uit uw administratief dossier en na lezing van de door U ingediende vragenlijst (dd. 3 augustus 2006), te worden vastgesteld dat U niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève en wel om volgende redenen. Bijgevolg acht het Commissariaat-generaal het niet noodzakelijk U nogmaals te horen. Zo verklaart U voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw problemen begonnen één maand voor 27 oktober 2005, datum waarop uw man werd doodgeschoten. Die bewuste dag kwamen vier militairen naar uw woonst en vroegen naar uw man. Dat gebeurde om drie uur in de namiddag. Uw man was aan het werk en uw dochter op school. Om vier uur in de namiddag kwam uw man terug (gehoorverslag DVZ, p.1 3). Gevraagd in dringend beroep wanneer uw problemen begonnen zegt U dat dat gebeurde enkele weken voor de dood van uw echtgenoot toen vier militairen om negen uur in de ochtend naar uw woning kwamen. Uw man en dochter waren er niet. U verklaart voorts dat uw echtgenoot die dag om 11 uur in de ochtend thuis kwam (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, pp.14-16). Met deze discrepantie geconfronteerd zegt U dat U zich dat niet meer kan herinneren (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, p.22). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelt U dat op 27 oktober 2005, nadat uw man was gedood op de markt, een familielid naar uw huis kwam met de mededeling dat uw man was doodgeschoten. U stelt voorts dat Kanthi, een ver familielid van uw moeders kant, toevallig op de markt was toen het gebeurde (gehoorverslag DVZ, p.13). Herhaaldelijk gevraagd wie U gesignaleerd heeft dat uw man was doodgeschoten, zegt U dat het 'Tamils' waren. Gevraagd of diegenen die het U meldden familie of verre familie waren, zegt U van niet. Gevraagd of U de naam kende van diegene die het kwam vertellen zegt U van niet (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, p.17 & p.23). Gevraagd of er familieleden waren die getuige waren van het gebeuren op de markt zegt U van niet (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, p.19). Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd zegt U dat U er niet op kon komen toen U in dringend beroep de vraag werd gesteld (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, p.23). Deze verklaring van uwentwege kan niet overtuigen. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart U dat op 1 november 2005 omstreeks de middag dezelfde vier soldaten die een maand eerder waren langsgeweest naar uw woonst kwamen. Ze bedreigden U met de dood (gehoorverslag DVZ, pp.13-14). In dringend beroep stelt U echter herhaaldelijk dat U de vier vijf militairen die op 1 november 2005 naar uw huis kwamen nog nooit eerder had gezien. U stelt bovendien dat ze langskwamen om negen uur 's ochtends (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, pp.06-07). Verder in het gehoor zegt U dan weer dat de militairen die op 1 november langskwamen dezelfde waren als voorheen. Gevraagd of U daar zeker van bent zegt U van niet (gehoorverslag CGVS, pp.14-15). Geconfronteerd met de contradictie betreffende het tijdstip waarop de militairen langskwamen weet U geen antwoord te geven (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, p.23). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelt U herhaaldelijk dat U op 7 november 2005 naar Colombo vertrok en daar op 8 november toekwam. Vervolgens verbleef U ongeveer een tiental dagen in de hoofdstad. Op 20 november vertrok U per schip (gehoorverslag DVZ, p.12 & p.14). In dringend beroep luidt het evenwel dat U op 19 november 2005 vanuit Jaffna naar Colombo bent vertrokken. Gevraagd of U vrijwel onmiddellijk na aankomst in Colombo aan boord van een schip bent gegaan antwoordt U bevestigend. U zegt dat een en ander al eerder was voorbereid met behulp van kennissen (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, p.08). Wanneer U verder in het gehoor gevraagd wordt hoe lang U in Colombo bent gebleven, antwoordt U 'twee weken', om vervolgens te stellen dat u het zich niet meer voor de geest kan halen. Gevraagd of U er een dag of een week bent gebleven zegt U dat U dat niet weet. Gevraagd of U kort na aankomst aan boord van een schip bent gegaan zegt U dat er enkele dagen tussen zaten maar hoeveel dagen weet U niet om dan uiteindelijk weer te stellen

dat er vermoedelijk één à twee weken tussen zat (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, pp.10-1 1). Bovenstaande discrepanties doen in ernstige mate twifelen aan de waarachtigheid van uw asielrelaas. Voor zover er nog enig geloof kan gehecht worden aan uw verhaal dient opgemerkt dat U Sri Lanka bent ontvlucht zonder klacht in te dienen wegens de dood van uw man of een beroep te doen op de geijkte juridische autoriteiten ter uwer bescherming. In deze dient trouwens aangestipt dat gevraagd of er in Sri Lanka een juridische procedure tegen U loopt, U geen antwoord op de vraag geeft (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, p.09). Er is ook geen sprake van een begin van bewijs dat U persoonlijk door de Sri Lankaanse autoriteiten zou geïnterviewd worden op een systematische en zwaarwichtige manier. In elk geval hebt U de juridische mogelijkheden in uw land van herkomst allerminst uitgeput. Bijgevolg voldoet uw asielaanvraag niet aan de voorwaarden zoals die begrepen worden onder de Conventie van Genève.

Ter ondersteuning van asielaanvraag biedt U het overlijdensattest aan van uw echtgenoot en een doktersattest dat U in België in behandeling bent wegens depressie. De documenten zijn echter gezien bovenstaande observaties niet van die aard om de appreciatie van het Commissariaat-generaal omtrent uw dossier in een positieve zin te beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28juli1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster toont haar identiteit niet aan door middel van originele identiteitsdocumenten met foto. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover ze beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij in de onmogelijkheid is haar identiteit genoegzaam aan te tonen. Verzoekster verklaart dat ze haar identiteitskaart tijdens de reis verloren heeft en dat haar paspoort door de smokkelaar in beslag genomen is. Hoe dan ook, verzoekster geeft geen aannemelijke verklaring waarom ze gedurende haar procedure nog steeds geen (overige) identiteitsstukken heeft neergelegd. Dit klemmt temeer daar verzoekster ondertussen wel een overlijdensakte van haar echtgenoot bekomen heeft in 2006, wat wijst dat ze wel contact heeft met haar thuisland en haar schoonmoeder nog leeft, wat ze ter terechtzitting bevestigt. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot haar identiteit, nationaliteit en asielrelaas.

3.1.1. Voor zover verzoekster verklaart illegaal te hebben gereisd dient zij dit nauwgezet en overtuigend te kunnen toelichten. Verzoekster kan niet toelichten waarom ze niettegenstaande ze over de nodige reisdocumenten beschikte en met een kind reisde, toch een duurdere illegale reis heeft ondernomen. Verzoekster zou enkele dagen/weken in Colombo verbleven hebben maar kan dit evenmin nader toelichten. Daarenboven legt verzoekster tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot haar reisweg. Verzoekster wijt dit aan het feit dat de vragen hieromtrent op het einde van het gehoor gesteld werden, dat verzoekster zich op dat ogenblik *"zich in een staat van emotioneel verval bevond en zij in een*

hysterische huilbui uitbarstte". Dit kan niet overtuigen. Dergelijke gebeurtenissen vormen immers een manifeste afwijking op de alledaagsheid en zijn van determinerende invloed geweest op verzoeksters verdere leven. Een instabiele emotionele toestand en verwarring vormen dan ook geen aanvaardbare verklaring voor het ontbreken van minimale toelichtingen te meer nu verzoekster al jarenlang haar reisweg had voorbereid en in 2004 hiertoe haar huis had verkocht.

3.2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Verzoekster tracht de door de Commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden of door één van de tegenstrijdige versies aan te houden. Aangaande de tegenstrijdigheden over het tijdstip en de persoon die verzoekster op de hoogte bracht van de moord op haar echtgenoot stelt verzoekster dat dit te wijten is aan verwarring en wijst ze erop dat ze *"heeft enkel geantwoord op de vragen haar gesteld op de wijze waarop zij achtte deze te interpreteren"*.

3.3.1. Het volstaat vooreerst niet om één van de versies uit te kiezen om de tegenstrijdigheden te weerleggen. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeksters pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van haar verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoekster *post factum* nog tracht aan te brengen. Verwardheid biedt evenmin een aannemelijke verklaring. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat de asielmotieven zo duidelijk en volledig mogelijk moeten weergegeven worden, zeker wat de feiten betreffen die de kern raken van het asielrelaas (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande.

3.3.2. Verzoekster kan ter terechtzitting niet toelichten hoe haar echtgenoot in 2004 bereid was de gemeenschappelijke woning te verkopen om naar het buitenland te vertrekken wanneer hij voor de Tamil tijgers actief was en in Sri Lanka wilde blijven. Verzoekster stelt enkel dat hij van "gedacht veranderde" wat strijdig is met haar verklaring dat hij verder actief bleef voor het LTTE. Verzoekster legt over alle essentiële punten geheel uiteenlopende verklaringen af zodat niet aannemelijk is dat ze de ingeroepen feiten heeft ervaren. Deze komen dan ook verzonnen voor.

3.4. Verzoekster stelt dat de vastgestelde tegenstrijdigheden niet van die aard zijn *"om de waarachtigheid van het relaas van verzoekster in twijfel te trekken, dit laatste vooral gelet op de bijgevoegde stukken waaronder het doodscertificaat van de echtgenoot van verzoekster waarop zeer duidelijk de plaats van diens overlijden wordt meegedeeld"*.

3.4.1. De Raad stelt vast dat de neergelegde overlijdensakte geregistreerd is op 10 december 2005 te Jaffna. Dit is, naar gelang de versie van verzoekster, 20 of meer dan 30 dagen nadat ze Jaffna verlaten zou hebben voor Colombo en ze op de boot naar Europa zat. Deze vaststelling doet de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas volledig teniet. Het dient bijkomend te worden herhaald dat verzoekster haar identiteit niet genoegzaam bewijst zodat evenmin wordt aangetoond dat het neergelegde overlijdensattest überhaupt verzoeksters echtgenoot aanbelangt.

3.5. Wat betreft het feit dat verzoekster geen hulp zocht bij de plaatselijke overheden, stelt ze in haar verzoekschrift dat *"het repressief regime een voldoende staat van verdenking [uitmaakt] om ook verzoekster om te brengen"*.

3.5.1. Verzoekster beperkt zich tot blote beweringen zonder deze ook maar enigszins te staven met concrete bewijselementen. Aangezien er geen enkel geloof gehecht kan worden aan verzoeksters asielrelaas, is het weinig geloofwaardig dat ze door het Sri Lankaanse leger vervolgd wordt. Verzoekster heeft immers de nodige reisdocumenten verkregen van haar overheid zodat niet aannemelijk is dat ze in de negatieve aandacht stond.

3.6. De overige documenten zijn niet van die aard de Raad in andere zin te doen besluiten.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekster wijst erop dat *"Sri Lanka een democratisch instabiel land [blijft], waar de mensenrechten vaak worden genegeerd en geschonden"*.

4.3. Verwerende partij legt ter terechtzitting een update neer over Sri Lanka van 16 juni 2009 "subject related briefing Sri Lanka. Militaire nederlaag LTTE. Einde gewapend Conflict" waaruit kan afgeleid worden dat het Tamilgebied in Sri Lanka niet langer valt onder het gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verwerende partij meent dat verzoekster moet aantonen dat er redenen voorhanden zijn voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b. Verzoekster betwist niet dat de actuele situatie in Sri Lanka is geëvolueerd en de gewapende strijd in Tamilgebied is beslecht, maar meent dat nog onvoldoende duidelijk is hoe Sri Lanka zal evolueren in het bijzonder hoe de centrale overheid de Tamils zullen behandelen. Verzoeksters advocaat wijst op de verschillende gewelddaden tegen Tamils in en rond Colombo.

4.4. Indien verzoeksters advocaat meent dat de recente situatie in Sri Lanka niet toelaat te concluderen dat een Tamil geen vrees voor vervolging of ernstige schade zal lopen bij haar terugkeer naar haar land, maakt verzoekster zelf het bewijs hiervan onmogelijk door na te laten haar voorgehouden verblijf in Sri Lanka alvorens haar vlucht te adstrueren en ongeloofwaardige verklaringen af te leggen dienaangaande. Immers, daargelaten het feit dat verzoekster haar beweringen over de situatie in Sri Lanka niet objectieveert, legt zij nog steeds geen identiteitsdocumenten neer, noch toont ze aan ernstige pogingen ondernomen te hebben om deze te verkrijgen. In zoverre verzoekster afkomstig is uit Sri Lanka toont ze dan ook haar voormalige verblijfplaats niet aan met originele documenten. Verzoekster toont evenmin aan wanneer ze Sri Lanka heeft verlaten en waar ze ondertussen heeft verbleven. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.5. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoekster blijft ongedocumenteerd over de LTTE-activiteiten van haar echtgenoot en haar verklaringen hierover zijn onverzoenbaar. Verzoekster zou legaal vertrokken zijn uit Sri Lanka zodat niet kan worden aangenomen dat zij in de negatieve aandacht stond van haar overheid. Hoe dan ook verzoeksters beweringen worden door de actuele situatie achterhaald. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.6. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig september tweeduizend en negen door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK